

Japoński Kościół Prawosławny

Autor tekstu: **Mirosław Kropidłowski**

Początek Kościoła Prawosławnego obrządku bizantyjskiego w Japonii jest związany z Patriarchatem Moskiewskim. Pierwsza bizantyjska kaplica została zbudowana w 1858 r. przy konsulacie rosyjskim na Wyspie Hokkaido. Już w 1861 r. synod Rosyjskiego Kościoła Prawosławnego zorganizował misję w Japonii, na której czele stanął Mikołaj Kasatkin. Następne lata były związane z wielkim wysiłkiem ewangelizacyjnym tego wspaniałego misjonarza, który miał ochrzcić do dnia swojej śmierci w 1912 r. aż 20 tysięcy Japończyków, a pierwszego z nich w 1868 r.

W 1872 r. siedziba Kasatkina została przeniesiona do Tokio, gdzie w latach 1886-1891 postawił on prawosławną katedrę. W 1893 r. liturgia bizantyjska została przetłumaczona na język japoński i tym samym mogła być rozumiana przez miejscowy lud, co przyczyniło się znacznie do wzrostu liczebności wyznawców prawosławnego chrześcijaństwa. Na język japoński przetłumaczono również Nowy Testament.

Od początku Kasatkin zadbał o przygotowanie miejscowego, prawosławnego kleru. W 1873 r. założył seminarium i już wkrótce wyświęcono pierwszego kapłana Japończyka, obrządku bizantyjskiego. Do końca 1890 r. misja w Japonii podlegała rosyjskiej Diecezji na Kamczatce, ale w tym właśnie roku archimandryta Mikołaj Kasatkin został konsekrowany na biskupa Tokio i całej Japonii.

Wielką próbą przetrwania dla młodego Kościoła w Japonii były czasy wojny rosyjsko-japońskiej w latach 1904-1905 oraz rewolucji bolszewickiej z roku 1917. Z tymi wydarzeniami było związanych wiele problemów natury politycznej i kościelnej. Spowodowało to kryzys i spadek liczby wiernych, aż w końcu w 1947 r. Japoński Kościół Prawosławny wszedł w pełnię wspólnoty z Prawosławnym Kościołem w Ameryce, który też natychmiast wysłał do Japonii biskupa.

W 1970 r. Patriarchat Moskiewski przyznał Prawosławnemu Kościołowi w Ameryce autokefalię, tym samym regulując sytuację **Japońskiego Kościoła Prawosławnego**. Odtąd wszyscy wierni Kościoła w Japonii przeszli pod jurysdykcję Moskwy. Jeszcze w tym samym roku patriarcha moskiewski przyznał Japońskiemu Kościołowi Prawosławnemu pełną autonomię. Zaraz też Kościół ten wyniósł na ołtarze pierwszego misjonarza Japonii rytu bizantyjskiego, biskupa Mikołaja Kasatkina, czyniąc go świętym.

Prawosławny Kościół Japonii rytu bizantyjskiego posiada jednego metropolitę i trzy diecezje w Tokio, Kioto i w Sendai oraz seminarium w Tokio. W 1972 r. na czele Kościoła stanął pierwszy metropolita pochodzenia japońskiego, arcybiskup Theodosius. Od 2000 r. na czele Japońskiego Kościoła Prawosławnego stoi arcybiskup Daniel. Nosi on tytuł arcybiskupa Tokio i metropolity całej Japonii.

Pomimo tego, że Japoński Kościół Prawosławny nie został uznany przez Ekumenicznego Patriarchę Konstantynopola i przez wiele innych Kościołów Prawosławnych, to jednak doszło do spotkania metropolity Theodosiusa z Patriarchą Ekumenicznym Bartłojem I podczas wizyty tego drugiego w 1995 r. w Japonii.

W kraju żyje około 30 tysięcy wiernych należących do około 150 wspólnot prawosławnych, obsługiwanych przez ponad 30 księży i pięciu diakonów. Wszyscy księża są Japończykami.

Mirosław Kropidłowski

Ur. 1961. Przez wiele lat był misjonarzem katolickim w Afryce i w Ameryce Łacińskiej, od niedawna jest księdzem prawosławnym Ukraińskiego Kościoła Prawosławnego - Patriarchatu Kijowskiego w Brazylii. Współtworzy serwis Ekumenizm.pl. Pracuje jako zastępca dyrektora w biednej szkole publicznej na peryferiach miasta Senhor do Bonfim i pracuje społecznie wśród najuboższych dzieci swojej szkoły i regionu. Jest także inicjatorem [Stowarzyszenia Misja Nadzieji i Miłości](#), do walki z biedą i jej konsekwencjami.

[Pokaż inne teksty autora](#)

(Publikacja: 09-01-2005)

[Oryginał.](http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,3873) (<http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,3873>)

Contents Copyright © 2000-2008 Mariusz Agnosiewicz

Programming Copyright © 2001-2008 Michał Przech

Autorem tej witryny jest Michał Przech, zwany niżej Autorem.

Właścicielem witryny są Mariusz Agnosiewicz oraz Autor.

Żadna część niniejszych opracowań nie może być wykorzystywana w celach komercyjnych, bez uprzedniej pisemnej zgody Właściciela, który zastrzega sobie niniejszym wszelkie prawa, przewidziane w przepisach szczególnych, oraz zgodnie z prawem cywilnym i handlowym, w szczególności z tytułu praw autorskich, wynalazczych, znaków towarowych do tej witryny i jakiegokolwiek ich części.

Wszystkie strony tego serwisu, wliczając w to strukturę katalogów, skrypty oraz inne programy komputerowe, zostały wytworzone i są administrowane przez Autora. Stanowią one wyłączną własność Właściciela. Właściciel zastrzega sobie prawo do okresowych modyfikacji zawartości tej witryny oraz opisu niniejszych Praw Autorskich bez uprzedniego powiadomienia. Jeżeli nie akceptujesz tej polityki możesz nie odwiedzać tej witryny i nie korzystać z jej zasobów.

Informacje zawarte na tej witrynie przeznaczone są do użytku prywatnego osób odwiedzających te strony. Można je pobierać, drukować i przeglądać jedynie w celach informacyjnych, bez czerpania z tego tytułu korzyści finansowych lub pobierania wynagrodzenia w dowolnej formie. Modyfikacja zawartości stron oraz skryptów jest zabroniona. Niniejszym udziela się zgody na swobodne kopiowanie dokumentów serwisu Racjonalista.pl tak w formie elektronicznej, jak i drukowanej, w celach innych niż handlowe, z zachowaniem tej informacji.

Plik PDF, który czytasz, może być rozpowszechniany jedynie w formie oryginalnej, w jakiej występuje na witrynie. **Plik ten nie może być traktowany jako oficjalna lub oryginalna wersja tekstu, jaki zawiera.**

Treść tego zapisu stosuje się do wersji zarówno polsko jak i angielskojęzycznych serwisu pod domenami Racjonalista.pl, TheRationalist.eu.org oraz Neutrum.eu.org.

Wszelkie pytania prosimy kierować do redakcja@racjonalista.pl